10/07/2022

Νέα Μητρόπολη, η εκκλησία ως κοινωνική ευθύνη

/ Γνώμες

Του Βασίλη Φ. Φωτάκη*

Η θρησκευτικότητα είναι μια φυσική ανάγκη του ανθρώπου – ανάγκη ορμέμφυτη, ενστικτώδης. Είναι ανάγκη που οδηγεί άλλοτε σε κοινωνικοποίηση της θρησκείας και άλλοτε σε θρησκειοποίηση της κοινωνίας. Διότι μην παραβλέπουμε ότι ένας από τους πυλώνες πάνω στους οποίους οικοδομήθηκε η σύγχρονη Ευρώπη είναι ο Χριστιανισμός, από την εποχή του σχίσματος έως τις μέρες μας.

Η παρουσία της θρησκευτικής πίστης στο δημόσιο χώρο, δεν μπορεί να σημαίνει όμως θεοκρατία, αλλά συμμετοχή στις διαβουλεύσεις του δημόσιου χώρου και της κοινωνίας.
Μπορεί Θρησκεία και κοινωνία να είναι ετεροχρονισμένα ιστορικά μεγέθη όμως σε όλες τις κοινωνίες η συνύπαρξη υπήρξε συνεκτικό και επωφελή στοιχείο εξέλιξης ιδίως στον Οικουμενικό Ελληνισμό.

Σε μια κοινωνιολογική συζήτηση όπως είναι φυσικό, μια “μεγάλη” και συνθετική για το παρόν πολιτισμικό παράδειγμα θεωρία δεν θα μπορούσε παρά να προκαλέσει

πολύτροπες αναγνώσεις. Τι και πόσο προσφέρει η εγγύτητα, η αμεσότητα, η ποιμαντορία ενός Ιεράρχη και η εκκλησία στην κοινωνία, στην οικονομία και στην πολιτισμική ανάδειξη της περιοχής ευθύνης τους.

Η θεωρία εκείνη, η οποία μπορεί να διανοίξει τους επιστημολογικούς μας ορίζοντες διευρύνοντας τη γνώση μας για τον κοινωνικό κόσμο επιτελεί την αποστολή που της επιφυλάσσει ο επιστημονικός της χαρακτήρας. Αμφότεροι οι αποστάσεις που έχουμε να διανύσουμε οφείλουμε να οδηγήσουν σε συγκλίνουσες πορείες με μόνο σκοπό την έκφραση, την πρόοδο και την εξέλιξη.
Επιδίωξη μας είναι ο Διαχωρισμός της μητρόπολης όχι των ανθρώπων και αυτή η προτεινόμενη διαίρεση κρίνεται αναγκαία για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ποιμαντικών και λατρευτικών αναγκών των πιστών της υφιστάμενηςσήμερα Μητροπόλεως.

Η πρόταση, πρωτίστως, μην παραβλέπουμε έγινε από την Ιερά Σύνοδο, για την καλύτερη τέλεση του ποιμαντικού της έργου.

Φυσικά και προκύπτει έντονος ο προβληματισμός των εκκλησιαστικών στοχεύσεων, όμως η ανάγκη για αμεσότητα στη διαποίμανση των χιλιάδων πιστών της περιοχής συνηγορεί στη διχοτόμηση της μεγάλης όντως Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας.

Η πίστη δεν είναι ρουτίνα, είναι αλληλεγγύη, είναι ιεράρχηση αναγκών, είναι κοινωνία σχέσεων δεν είναι πατρωνία στο ποιμνιοστάσιο. Μας ενώνουν εστίες, βωμοί, τάφοι προγόνων όχι αναιτιολόγητοι αφορισμοί και μεθοδικός ευνουχισμός.

* Αντιδήμαρχος Οικονομικών δήμου Αγρινίου

ΠΗΓΗ: agrinionews.gr